

Bruksela, 1 lipca 2025 r.
(OR. en)

10121/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0164(NLE)

AELE 49
MI 378
FL 24
ISL 25
N 34
ENER 243

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG (RED II)

DECYZJA RADY (UE) .../...

z dnia ...

**w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej
w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika IV (Energia)
do Porozumienia EOG (RED II)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2
w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie
uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym¹,
w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

¹ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2894/oj>.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarcym² (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/759³ oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001⁴.
- (4) Szereg przepisów dyrektywy (UE) 2018/2001 wymaga dostosowań merytorycznych, które uwzględniają specyfikę Porozumienia EOG i państw EFTA.

² Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1994/1/oj.

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/759 z dnia 14 grudnia 2021 r. zmieniające załącznik VII do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do metodyki obliczania ilości energii odnawialnej wykorzystywanej na potrzeby chłodzenia i systemów chłodniczych (Dz.U. L 139 z 18.5.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/759/oj).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>), sprostowana w Dz.U. L 311 z 25.9.2020, s. 11, i Dz.U. L 41 z 22.2.2022, s. 37.

- (5) Ponieważ wiążący cel Unii w zakresie energii odnawialnej nie ma zastosowania do państw EFTA, unijny cel określony w art. 3 ust. 1 dyrektywy (UE) 2018/2001 nie powinien mieć zastosowania do państw EFTA. Artykuł ten został zatem odpowiednio dostosowany. Państwa EFTA określają jednak dobrowolnie swoje krajowe orientacyjne cele w zakresie energii odnawialnej, określone w deklaracji państw EFTA załączonej do decyzji Wspólnego Komitetu EOG. W związku z tym państwa EFTA nie powinny być częścią unijnej platformy ds. rozwoju odnawialnych źródeł energii ani uczestniczyć w transferach statystycznych z państwami członkowskimi. Art. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001 nie powinien mieć zatem zastosowania do państw EFTA.
- (6) Biorąc pod uwagę odległe położenie geograficzne Islandii i związane z tym wyzwania dotyczące obliczania końcowego zużycia energii brutto w odniesieniu do ilości energii zużytej w sektorze lotnictwa, do Islandii powinien mieć zastosowanie taki sam próg jak ten przyznany Cyprowi i Malcie w art. 7 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (7) W odniesieniu do procedur wydawania zezwoleń określonych w art. 16 dyrektywy (UE) 2018/2001, w decyzji Wspólnego Komitetu należy uwzględnić szczególne obowiązki Norwegii w zakresie konsultacji z Saamami, tak aby zapewnić możliwość przedłużenia o maksymalnie rok terminów procedury wydawania zezwoleń, o której mowa w art. 16 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy (UE) 2018/2001.

- (8) Państwa EFTA powinny przestrzegać polityki Unii w zakresie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia w odniesieniu do państw trzecich określonej w art. 19 ust. 11 dyrektywy (UE) 2018/2001. W związku z tym nie powinny one uznawać gwarancji pochodzenia wydanych przez państwo trzecie, chyba że Unia zawarła umowę z danym państwem trzecim i spełnione są kryteria określone w tym artykule. W związku z tym art. 19 ust. 11 dyrektywy (UE) 2018/2001 został odpowiednio dostosowany.
- (9) Ponieważ udział energii odnawialnej w Norwegii i Islandii jest wysoki, a Norwegia wykorzystuje energię elektryczną głównie do celów grzewczych, podczas gdy Islandia pokrywa swoje zapotrzebowanie na ciepło z odnawialnych źródeł geotermalnych albo odnawialnej energii elektrycznej, należy dostosować metody obliczania dotyczące zwiększania roli energii odnawialnej w ciepłownictwie i chłodnictwie określone w art. 23 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (10) Ponadto, obecnie nie jest możliwe by Liechtenstein stosował art. 25–31 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczące energii odnawialnej w sektorze transportu oraz wymogów w zakresie paliw odnawialnych, ponieważ politykę w zakresie paliw reguluje unia regionalna Liechtensteinu ze Szwajcarią. W związku z tym Liechtensteinowi należy przyznać tymczasowe odstępstwo, biorąc pod uwagę, że w ramach unii regionalnej stosuje się system zwiększania wykorzystania biopaliw oparty na mechanizmie kompensacji emisji CO₂ mającym zastosowanie od 2024 r., którego cel wynosi 23 %. Odstępstwo powinno mieć zastosowanie wyłącznie do czasu uwzględnienia w Porozumieniu EOG dyrektywy (UE) 2018/2001 zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413⁵.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz.U. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IV (Energia) do Porozumienia EOG.
- (12) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie proponowanej zmiany załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca
